

Σάββατο 9 του Ιούλη στα 1821

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

Λευκωσία

Ο αδίστακτος τούρκος μουχασίλης της Κύπρου Κουτσοúk Μεχμέτ διαβάζει το φερμάνι του σουλτάνου. Η εντολή είναι μία. Θάνατος. Θηλιές τραχιές γίνονται τα θανατηφόρα περιδέραια που βέβηλα κοσμούν τα ελληνικά σώματα. Κοφτερά γιαταγάνια κραδαίνονται και διαλλαλούν την ιεροσυλία τους αγγίζοντας θρασύτατα, πετσοκόβοντας αναίσχυντα τις πολύτιμες σάρκες του Ελληνικού Γένους. Το νησί της Αφροδίτης γεμίζει με αίμα. Αίμα ελληνικό.

Πρωτεργάτης της Επανάστασης στην Κύπρο είναι ο Αρχιεπίσκοπος Κυπριανός. Αυτόν ψάχνουν κι εκείνος δεν κρύβεται. Δεν φεύγει από την θέση του.

Οι Τούρκοι άγριο πλήθος ορμούν στον Δεσπότη, τον πιάνουν και τον οδηγούν στην αγχώνη.

Εκείνος ήρεμος, πράος και γαλήνιος ευλογεί το σκοινί του μαρτυρίου του.

Ο Ιεράρχης είχε ορκιστεί στην Φιλική Εταιρεία για Λευτεριά ή Θάνατο. Και αφού δεν πρόλαβε την Λευτεριά, καλοδέχεται τον Θάνατο.

Και εκουσίως γίνεται θυσία για την Ελευθερία της γλυκειάς μας πατρίδας.

Φρικτή σφαγή ακολουθεί στη μεγαλόνησο. Όλοι οι ιερωμένοι της Συνόδου της Κύπρου σφαγιάζονται και με το αίμα τους το ιερό ποτίζουν της ελευθερίας το δέντρο.

Κι έπειτα ήρθε η σειρά του απλού λαού. Φρίκη, μίσος και απανθρωπιά.

Δεσποτάδες, παπάδες, καλογέροι, γέροι, γυναίκες με τα τέκνα τους ποτίζουν με το αίμα τους το ιερό και άγιο την μαρτυρική γη της Κύπρου. Χώμα υγρό και κόκκινο. Χώμα που δε στέγνωσε ποτέ. Ακόμα δεν έχει στεγνώσει...

Αυτοί δεν είναι αθάνατοι όμως. Είναι απέθαντοι. Γιατί δεν είναι δυνατόν να πεθάνουν, να χαθούν, να λησμονηθούν.

Κείμενο: Μωραίτες εν Χορώ

Φωτογραφία: Ο απαγχονισμός του Αρχιεπισκόπου Κύπρου Κυπριανού.